

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **F. O.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, odbor sociálních věcí, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2008, sp. zn. S - JMK 86450/2008/OSV - Br, č. j. JMK 86450/2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 1. 2009, č. j. 57 Ca 53/2008 - 18,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Shora uvedeným usnesením Krajský soud v Brně zamítl návrh žalobce (dále jen „stěžovatele“) na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 8. 2008, č. j. 57 Ca 53/2008 - 9, kterým krajský soud odmítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného sp. zn. S - JMK 86450/2008/OSV - Br, ze dne 14. 7. 2008, č. j. JMK 86450/2008; o nákladech řízení soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Při posuzování předpokladů stěžovatele pro ustanovení zástupce krajský soud vyšel z ust. § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a § 138 zákona č. 99/1963 Sb. (dále jen „o. s. ř.“). Pro ustanovení zástupce musí být splněny dvě podmínky, a to jednak předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a jednak potřeba ochrany práv účastníka řízení. Osvobozen od poplatků může být účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky. Soud tedy nejprve vyzval stěžovatele k vyplnění a

předložení potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro ustanovení zástupce, a to do 2 týdnů od doručení výzvy. Stěžovatel obdržel tuto výzvu dne 24. 11. 2008, vyplněné potvrzení však soudu nezaslal. Stěžovatel tak předepsaným způsobem nedoložil nedostatek prostředků pro vedení řízení a soud jeho žádost o ustanovení advokáta zamítl.

Usnesení Krajského soudu v Brně o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce stěžovatel napadl kasační stížností, ve které uvádí, že formulář „060 OSŘ“ byl odeslán 24. 11. 2008 a - pokud dobře sledoval - pošta Ježov toto eviduje v počítači. Dále vyjádřil názor, že soud zajímají i lékařské náklady, ale náklady na poštovné za četné obsílky ho nezajímají a nepřispívá na ně. Dále vyzval k zaslání nového formuláře, když dosavadní nestačí. V zásilce pak přiložil vyplněné potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech.

Krajský soud po podání kasační stížnosti postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovateli byla zaslána informace o probíhajícím řízení, ve které byl Nejvyšším správním soudem upozorněn na možnost vznést námitku podjatosti vůči některému ze soudců projednávajících tuto věc. Na tuto informaci reagoval stěžovatel podáním označeným jako „Námítka a stížnost proti systémově protiprávní ideologii ve vyřizování kasačních stížností Nejvyšším správním soudem, viz sp. zn. Nao 44/2008“. V tomto – poněkud neurčitě a nepřiliš srozumitelně – podání vyjadřuje stěžovatel celkovou nespokojenost s činností Nejvyššího správního soudu, uvádí porušení zákonů a Listiny, opakuje skutečnosti uvedené v kasační stížnosti a uzavírá s tím, že soudci zatvrzele ignorují Ústavou zaručená práva. V obsahu podání však není - kromě neurčitého vyjádření nespokojenosti s činností (blíže neurčených) soudců jako celku - vznesena námitka podjatosti a už vůbec není možno dovodit vyjádření podjatosti vůči některému konkrétnímu soudci, který věc projednává. Jmenovitě se stěžovatel zmiňuje (v poněkud neurčité souvislosti) o soudkyni Turkové - ta však v projednávané věci nerozhoduje (byla uvedena pouze mezi možnými náhradními členy senátu). Námitku podjatosti vznesenou vůči některému z rozhodujících soudců tak nelze (z tohoto poněkud nejasného podání) dovodit.

Nejvyšší správní soud je podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. při přezkumu vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přezkoumal v rozsahu kasační stížnosti usnesení Krajského soudu v Brně a shledal, že kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud především podotýká, že pro řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce stěžovatele není podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu nedostatek právního zastoupení důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti (rozsudek NSS č. j. 1 Afs 65/2007 - 37 ze dne 24. 10. 2007).

Ze spisu Krajského soudu v Brně Nejvyšší správní soud zjistil, že tento soud řádně stěžovatele vyzval k doložení jeho majetkových poměrů. Tato výzva spolu s příslušným formulářem byla stěžovateli doručena dne 24. 11. 2008. Ze spisového materiálu však současně vyplývá, že stěžovatel na tuto výzvu nereagoval a příslušný formulář, v němž měl

uvést své osobní, majetkové a výdělkové poměry, ve stanovené lhůtě nezaslal. Neučinil tak přesto, že mu bylo ve výzvě poskytnuto vysvětlení a stanovena lhůta k doložení potřebných údajů a zejména byl ve výzvě výslovně upozorněn na důsledky, které bude případné nedoložení požadovaných údajů mít (zamítnutí žádosti). Podle § 35 odst. 8 věta první s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Z dikce citovaného ustanovení vyplývá, že účastník lze ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou splněny dvě podmínky: Jedná se o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a je to třeba k ochraně jeho zájmů. V případě řízení

o kasační stížnosti je zastoupení advokátem povinné, takže posuzování druhé z uvedených podmínek nepřichází v úvahu. Proto se soud zabýval toliko splněním první zákonné podmínky, tj. zda jsou u stěžovatele dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Osvobozen od poplatků může být dle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který *doloží*, že nemá dostatečné prostředky. Podle citovaného ustanovení, jakož i podle judikatury Nejvyššího správního soudu je povinnost doložit nedostatek prostředků jednoznačně na účastníkovi řízení, aby soud mohl posoudit, jsou-li splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Pokud účastník tuto povinnost nesplní, soud výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 - 50, uveřejněné pod č. 537/2005 Sb. NSS). Tvzení - uvedené v kasační stížnosti - o odeslání vyplněného formuláře dne 24. 11. 2008 z pošty Ježov stěžovatel žádným způsobem nedokládá, jedná se tak o pouhé, ničím nedoložené tvrzení. Na podatelně soudu toto tvrzení podání nebylo evidováno. Teprve ke kasační stížnosti stěžovatel prokazatelně doložil vyplněný formulář. Podle § 109 odst. 4 s. ř. s. se ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí, nepřihlíží. Protože stěžovatel ve stanovené lhůtě nedoložil své osobní a majetkové poměry, na základě kterých by bylo možno posoudit, zda splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků, krajský soud žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti po právu zamítl.

Nejvyšší správní soud tedy po posouzení námitek uplatněných v kasační stížnosti uzavírá, že neshledal nezákonnost rozhodnutí Krajského soudu v Brně. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Stěžovatel ve věci úspěch neměl, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. a contrario), žalovanému náklady v řízení nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. března 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda

senátu

